

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

CV [i. e. CVI]. An Ordinatio sit verè & propriè Sacramentum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

AD V. Oratio fidei dicitur hic non fides Ministri; sed *Verbum Sacramentale*, quod S. Aug. vocat *Verbum fidei*: Et hoc includit materiam Vnctionis, non excludit, ut Sectarii volunt: itaque simul utrumque operatur. Et in aliis sacramentis sæpè tribuitur effectus alteri partium; Vt Tit. 3. *Saluos nos fecit per lauacrum.*

AD VI. Innocentius I. præcessit Felicem plus centum annis: & hic nec gryde Extr. Vnctione: Ille ep. 1. c. 8. dicit esse Sacrament. teste S. Iacobo: non instituit.

Q V Æ S T I O CV.

An Sacramentum Vnctionis etiam aliunde doceatur?

LUTHERANI & CALVINIANI doceri alicunde vsquam posse negant.

SVADENT id istis. 1. Lutherus. *Vnctio non habet effectum infallibilem: quod paucissimi sanantur.* 2. Calvinus. *Si Sacramentum colligitur ex eo, quod inungebant oleo & sanabant: debet etiam colligi ex eo quod luto sputo, aqua Siloe sanavit Dominus.* 3. Kemn. *Vnctio ea originem ducit ab hereticis & ethnicis. Nam Valentini, teste Ireneo l. 1. c. 18. ungebant per modum Sacramenti, sine dono curationis. Ethnici, teste Virgilio, corpusq; lauant frigentis, id est mortui, & ungunt. Vnde Apuleius l. 9. de asino aureo id vocat ultimum lauacrum. Similia Dionys. c. 7. de Eccl. hierach.* 4. Kemnit. *Primum A posteo i sanabant oleo vulgari: dein alii benedicto, ut plures Sancti, Martinus, &c. Tandem cum cessassent miracula; ne otiosa maneret ceremonia, Felix IV. voluit ungi infirmos.*

RATIO. S. Vnctionem inde à Christo autore Sacramentum fuisse testatur Vfus tam certus, ut circa eum nulla questio facta legatur, nisi anno 402. Egubino Episcopo percunctante ex Innocentio I. an Episcopus dare Extremam Vnctionem possit; an solus Sacerdos? Et Mag-

deburg. ex hoc probant consuetudinem vngendi agros illo sæculo. In Conc. Niceno distinguitur oleum infirmorum ab oleo Chrismatis, & Catechumenorum.

RATIO suadet esse Sacramentum, in Conc. Trid. Sess. 14. Dei prouidentia consuluit ingressui hominum in Ecclesiam; & progressui in ea; & defuisset egressui, in quo summa salutis vertitur.

DICO AD I. Concilia & Theologi consentiunt, sanitatem corporalem promitti conditionaliter. Si salutem animæ expedierit. **AD II.** De luto, sputo, &c. mediis aliis miraculorum sanationum non extat præceptum, ut ea vsurpemus: nec promissio gratiæ: nec certus Minister designatus.

AD III. Hæretici ungebāt mortuos, non morituros, Epiph. her. 37. Item aqua & oleo perfundebant eos loco baptismi. Item utebantur horribilibus verbis hebraicis. Ethnici verò mortuos & lauabāt, & ungebant; ut perinde baptismus per id impugnari possit, ac extr. Vnctio. Nec vñtionem Christiani ab ethnicis, sed hanc ab Hebræis sumerunt. Hinc laudatur Magdalena, quod Matt. 26. *Ad sepeliendum me fecit*; Ioan. 19. *Sicut mos est Iudæis sepelire.*

AD IV. Dicit de vtu simplicis olei; non docet: idque contra Clement Const. l. 8. c. 35. Basilium, qui olei benedictionem refert ad Traditionem Apostolicam. Itemque Beda in Iac. 5. Cætera similiter fingit Kemnitius.

Q V Æ S T I O CVI.

An Ordinatio sit vere & propriè Sacramentum?

LUTHERVS, lib. de Capt. Babyl. Illyricus in Conf. An-
tuerp. c. 21. Kemnit. p. 2. Exam. pag. 1162. Negant.
Cal-

CALVINVS *Inst.* l. 4. c. 14. §. 20. & c. 19. §. 31. affirmat. & alibi se duo solum assignasse ait, ut quæ cunctis essent communia. MELANCHTHON in *Locis primò editis*, duo solum asseruit cum Caluino Sacramenta, Baptismum & Cœnam: At in *editis anno 1536*, 52. 58. item in *Apol. Conf. Aug.* art. 13. docet prolixè tertium Sacramentum esse Ordinationem. Sed quatenus accipitur pro Ordinatione Ministrorum; non autem pro Sacerdotio.

SVADENT istis ferè, Vt *Kennitius* pag. 1167. Quia 1. *Impositio manuum* erat symbolū Orationis pro aliquo factæ; non Ordinationis: Ita Ministros destinatos commendabant Deo. 2. *Promissio gratiæ* legitur adiuncta chirotoniæ; sed non gratiæ iustificantis, quæ omni Sacramento necessaria est. 3. *Institutio* seu *Mandatum* constat quidem: sed absq; Ritu certo ac solenni ordinationis: solum *Hoc facite & Quorum remisistis*. &c.

AVTOR. Ordinatio, id est, Impositio manuum cum Oratione, ut forma, est proprie dictum Sacramentum. I. Sic docet S. Scriptura Ritu, Mandatū, Promissum; & horum solennem Vsum: in meo *Antichristo* p. 3. q. 42.

II. Sic habet Traditio perpes. S. Dionysius Areop. *libr. de Eccl. Hierarch.* c. 5. docet esse Sacramentum conferens gratiam: Idque fatetur Lutherus, cum mendaciis. *Hunc solum*, ait, scio autorem haberi ex antiquis pro *Septenario*, Sacramentorum; licet *Matrimonio* omisso *senarium* tantū dederit. Nihil enim prorsus in reliquis S. Patribus de istis Sacramentis legimus: Nec Sacramenti nomine censuerunt, quoties de his rebus locuti sunt. Recens enim est inuentio Sacramentorum. Mera hæc mendacia. Nam Papæ, Concilia, Patres Ordinem agnoscunt Sacramentum. S. Innocentius I. *epist.* 18. dicit Recipi hæreticos cum suo baptismo; at non cum suo Ordine: quod

solum baptismum validè dare permittatur. S. Leo I. *epist.* 81. ait Ordinem dari solum in vespera Sabbati, gratiamq; conferri. Patres. S. Athan. *epist.* 2. Greg. in *4. Reg.* 5. Concilia, Chalced. c. 2. Bracarense, Flor. Trid. &c. *Bell. l. 1. c. 3 de Ord.*

III. RATIO fâuet congruentiæ. 1. Quia cum *Dei perfectæ sint opera*, Deut. 32: dans potestatem, addit & requisita ad rectum eius Vsum: Ut animalibus potentias armat organis: sic, cum in Ordine det Potestatem, dat simul gratiam exequendi munus Ordinis dati. 2. *Deinde*: Ut in Baptismo datur potestas sumendi Eucharistiæ: sic in Ordine datur ius perfungendi Ordine; quò speciali opus gratiæ gratum faciente. 3. *Demum*, Aduersarii non habent, quod obiciant, nisi argumentilla negatiua.

DICO AD I. At *Chirotonia* in Scripturis aliquando iuncta Orationi legitur; aliquando sola ponitur: vtrumque ut Ritus certus ac solennis, gratiam conferens; ut Sacramenti materia cum Forma precatória, & effectiua. Vide *Antichristum* p. 3. q. 42. AD II. Si id verum, iam nec Eucharistia foret Sacramentum; ut quæ non sit instituta per se ad gratiam iustificantem, seu remissionem peccatorum; sed ad gratum facientem.

AD III. Etsi non sit in Verbo Scripto Ordinis Institutio; est tamen eius Vsurpatio talis, quæ Institutionem necessariò præsupponit. Dominus verò Ordinavit Apostolos verbo autoritatiuè, forsitan absque chirotonia: ceu eisdem sine Sacramento Confirmavit, Magdalenam absoluit. Neque tamen credere cogimur absque chirotonia Ordinatos, quia scriptum non est; multa enim dicta factaq; sunt, quæ scripta non sunt. Yy 3